

ej, mimo vile dvora

Jagodine ...

Gledala ga Jagodina majka,
gledala ga i govorila mu:
Ne jaš tamo na konju

Radoša,

tamo mi je Jagoda kćer
moja ...

Primjedba: Ove pjesme kao i do-
bar dio ostalih snimljene su samo
toliko, koliko je ovdje zabilježeno
teksta. Dalji tekst morat će se nak-
nadno pribaviti sa terena. Mjesni
učitelj mi je obećao u tome pomo-
ći a i Pere Marušić.

Tu se poveo razgovor i o ostalim
pjesmama koje nisu snimljene a
koje znadu pjevati pjevačice XVII,
XVIII i XIX, npr. kad se pali »ja-
pjenica« (vapnenica) kad se brao
»buhoč«, kad se plakalo za »mrtva-
cem« itd., a i mnoge druge pjesme.
Svaka od ove tri pjevačice ima svo-
ju melodiju, na koju pjeva sve ep-
ske tekstove, pa prema tome sa
muzičke strane ostale pjesme neće
dati novih momenata. Ali kao na-
rodna poezija, ti ostali nesnimljeni
tekstovi su veoma značajni.

123) Svatovska zdravica:

»Raj, raj, rajca ...«
Uz tu pjesmu vrši se obred
pića vina iz iste čaše koja ide
od gosta do gosta, dok se ne
izredaju svi prisutni.

124) Sijala Mare murtelu

u onu svetu nadilju,
ča je rilk'je stjala
to joj je gušče nikhula.
Tuda prolaze mornari
mornari Mari govore:
Pošto je, Mare, murtela?
Mare mornarom govori:
Svaka je kita ko dukat,
a vam, mornari i po dva!
Dones nam, Mare na brode
platit ćemo ti po tri.
Mornari Mari govore:
Ulazi, Mare, u brode
nek ti brojimo dukate,
kad je Mare ulizla u brode,
čordom konope isikli,
skaluu u brode stavili,
stali joj brojiti dukate.
Kad su joj zbrojili dukate,
tada se Mare obrne,
to t' je daleko od kraja,
od kraja devet mil,
a još podaje od majke.
Tuda prolazi siv sokol,
koga je Mare gojila:
Sokolu Mare govori:
O ti moj sivi sokole,
pojdi mi k mojoj materi,
i reci mojoj materi,
da 'nu moju brnjicu
neka podili sirotam,
a nu moju krunicu
neka mi stavi na oltar,
a ono ruho čarnjeno
neka ga hiti u more,
neka ga more odnese,
kako je mene od majke.

(slijedi nastavak)

JOŠ O PAVLU MATIJEVIĆU

Nakon što je objavljena rasprava
o Pavlu Matijeviću u prošla dva
broja »Sv. Cecilije« Antonin je Za-
ninović u dubrovačkom dominikan-
skom samostanu pronašao šaljivi
glazbeni sastavak koji je Matijević
posvetio »Svome starom prijatelju
Sibetu«. Tekst je napisao Miko Plan-
čić u starigradskom dijalektu. Ra-
dnja se događa na ribanju i poč-
nje riječima: »Hòmo ča još ih ni.
Sad će zora, a svak spi. Hòmo ča.
Tri su ure već. Sad ću jo puoć leć.

O pásja čušice ča već činidu. Ali
još ih ni.« Radnja završava riječi-
ma: »Neka mu slobodno, slobodno
na kraj ostat, ma da ne pristane ni-
kad kantat, jer dokle se piva ne mo-
že se ...« Prvi list je označen verso
sa stranicom 2, drugi sa 4 a zadnji
sačuvani sa 30. Nedostaju stranice
7 i 8. Djelo je posvećeno Cirilu Du-
hoviću i nosi datum »Na Karsnicu
1888.« Svakako ono predstavlja još
jedan zanimljivi podatak o Matije-
vićevu radu.

M. D.

UREĐENJE GLAZBENOG ARHIVA U BJELOVARU

Hrvatsko obrtničko radničko društvo
»Golub« u Bjelovaru jedno je od naj-
starijih pjevačkih društava kod nas.
Osnovano je 1887. godine te je pred
dvije godine proslavilo osamdesetgo-
dišnjicu svoga opstanka. Društvo po-
sjeđuje bogat arhiv prikupljen i popu-
njavan od prvog dana svoga rada. Ar-
hiv se zapravo sastoji od arhiva dvaju
bjelovarskih pjevačkih društava. Osim
društva »Golub« u Bjelovaru je svoje-
dobno djelovalo i Hrvatsko pjevačko
društvo »Dvojnice« osnovano 1873
godine, dakle još prije »Goluba«. Bu-
dući da poslije rata »Dvojnice« nisu
mogle opstojati, jer nisu imale prostora
za vježbanje ni zborovode, to su
1946. godine s dosta bogatim arhivom
a djelomično i članstvom pristupile
društvu »Golub«. »Golub« je od svo-
jeg postanka imao u svom sastavu
muški zbor a »Dvojnice« mješoviti, pa
su se tako u arhivu našle uglavnom
note za jedan i drugi sastav zbora.
Fundus arhiva muškog zbora stalno se
obnavljao i povećavao, dok su skladbe
za mješoviti zbor ostale na istom bro-
ju.

Glazbeni arhiv »Goluba« prvi put je
sreden i popisao za proslavu osamde-
setgodišnjice. Do tog vremena druš-
tvo nije imalo nikakvog popisa i arhiv
je bio vrlo nesređen. Društvo »Dvojni-
ce« imale su svojevremeno popis sa-
držaja arhiva, no čini se da taj popis
nisu donijele prilikom prelaza u »Go-
lub«. Tako se čitav arhiv trebao naj-
prije složiti i srediti a tek potom po-
pisati. Kako je to prvi popis arhiva
uopće, trebalo je u prvom redu sve
note tako srediti da se odvoje i srede
one note koje zbor u svom redovitom
radu upotrebljava i odvojiti ih od onih
koje nisu u upotrebi. Tako su najprije
sredene skladbe za muški zbor (252
partiture sa oko 10.000 dionica) a za-
tim one za mješoviti zbor. Osim zbor-
ne glazbe u arhivu se nalazi znatan
broj skladbi za solo glas i glasovir,
zbirke pjesama i zborova, glazbene
knjige, glazbeni časopisi, skladbe za
glasovir, glasovir i violinu te skladbe
za orkestar. »Dvojnice« su prije rata

imale društveni orkestar sastavljen od
građana Bjelovara kojeg je pojačavao
manji broj glazbenika. Orkestar je na-
stupao prigodom društvenih priredaba.
Za potrebe orkestra pribavljeno je oko
tisuću orkestralnih skladbi. Veći dio
arhiva ispisan je rukopisom, ali ima
mnogo tiskanih i poligrafskom tehni-
kom umnoženih muzikalija. Velika je
šteta što kod tih partitura nema za-
pisane godine kad su one pisane.
Gdje gdje postoji zapisana godina. Naj-
stariji je numerirani rukopis iz godine
1880. Od štampanih izdanja najstarija
je »Bisernica«, zbirka popijevaka za
četiri muška grla. Izdao »Vienac«, glas-
beno pjevačko društvo u nadbiskup-
skom sjemeništu 1886. godine, a štam-
pana je u 4 sveska, tj. svaki glas po-
sebno. Na mnogim tim partiturama
nalaze se pečati od 18 društava iz ci-
jele Hrvatske.

U arhivu se nalazi nekoliko vrijed-
nih autografa naših skladatelja, od ko-
jih ću navesti samo dva. Godine 1895.
dao je F. S. Vilhar štampati u vlastitoj
nakladi skladbu »Bog i Hrvati« na ri-
ječi Augusta Harambašića. Čini se da
je sam skladatelj i razaslijao skladbe
društvima, pa je na primjerku posla-
nom »Golubu« na unutrašnjoj strani
omotnice napisao slijedeće: »Slavno
društvo! Šaljem Vam ovu kompoziciju
te molim 55 novčića za nju.«

Ivan pl. Zajc je 1895. god. po na-
rudžbi društva »Dvojnice« skladao i
Slavnom pjevačkom društvu »Dvojni-
ce« posvetio skladbu »Koračnica« »Dvojni-
ce« op. 860«. Originalni rukopis Zajca
nalazi se danas u Gradskom muzeju u
Bjelovaru, a društvo ima prijepis tako-
đer iz 1895. godine.

Napokon treba napomenuti da u ar-
hivu »Goluba« ima osim navedenih
skladbi i još 695 tamburaških partitu-
ra, jer je društvo za cijelog svojeg vi-
jeka imalo u svom sastavu tamburaški
orkestar. Od navedenog broja skladao
je Ivan Barešić, koji je bio 40 godina
zborovoda društvenog tamburaškog
orkestra, 190 skladbi. Prema tome u-
kupno bi u arhivu društva bilo pribli-
žno oko 1700 arhivskih brojeva.